

کاظم استادی

فقه سیاست و حقوق اسلامی

(مالکیت فکری ، حقوق معنوی) ♦♦♦

۸

سرشناسه: استادی، کاظم، ۱۳۵۴.
عنوان و پندتاور: تاریخچه مالکیت ایده در ایران / کاظم استادی.
مشخصات نشر: قیه: تولید و پخش کتاب ارزشمند، ۱۳۹۹.
مشخصات طاهری: ۴ ص، رقمه:
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۷۸۶-۳
و خشت فهرست‌نویس: قیه
پادشاهی: کتابنامه: ندارد. همچنین به صورت زیرنویس.
موضوع: مالکیت فکری
موضوع: حقوق معنوی
موضوع: فقه
ردی پندی دیوی: ۲۹۷/۳۲

۸

تولید و پخش کتاب ارزشمند
Arzeshmand

۸

مسائل ایده و فقه شیعی

(مالکیت فکری، حقوق معنوی)

کاظم استادی

۸

ناشر: تولید و پخش کتاب ارزشمند

چاپ اول: تابستان ۱۳۹۹ ش/ شمارگان: ۱۰۰ نسخه

چاپ: مبین / طرح جلد: کاظم استادی

آدرس پستی: ایران - قم - شهداء - کوچه ۲۳ - پلاک ۱۶/۱

کد پستی: ۴۵۵۳۷ - ۳۷۱۸۵ - ۰۴۱۵۴۱

تلفن: ۰۲۵۳۷۷۴۳۵۴۱ - ۰۲۵۳۷۷۴۳۵۴۱

این نسخه مشروط بر عدم نسخه‌برداری فروخته شد

۸

۱۸۰۰-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

www.Ketab.ir

فهرست مطالع

۹	-----	مقدمه
۱۷	-----	مقدمه
	-----	فصل اول
۲۱	-----	فقه ایده از گذشته تا حال
۲۳	-----	۱- تاریخچه فقهی مالکیت ایده
۲۵	-----	الف- تاریخچه مالکیت ایده در فقه اهل سنت
۲۷	-----	ب- تاریخچه مالکیت ایده در فقه شیعه امامیه
۳۰	-----	۲- نظرات مراجع تقلید شیعه معاصر، پیرامون حق ایده
۳۱	-----	الف- فقهایی که حق ایده را نپذیرفته‌اند

۳۵	ب - فقهایی که حقِ ایده را پذیرفته‌اند
۳۹	ج - تکمله، در نظرات مشروط
۴۳	جمع‌بندی و نمودار نظرات
۴۶	۳- مبانی فقهی ایده
۴۸	الف - مبانی فقهی مخالفان حقِ ایده
۵۶	ب - مبانی فقهی موافقان حقِ ایده
۶۴	۴- عقب‌افتدگی فقیهان در ایده

فصل دوم

۶۷	برخی از پیش‌نیازهای فقه ایده
۶۹	۱- تعیین تکلیف وضعیت فقهی ایده
۷۱	۲- ثمرات پذیرش و عدم پذیرش فقهی «مالکیت و حق» ایده
۷۳	۳- مزايا و معایب قبول یا عدم قبول حقِ ایده
۷۴	۴- امکان عدم پذیرش حقِ ایده
۷۵	۵- الزامات زندگی در دهکده جهانی

فصل سوم

۷۷	برخی از نیازهای فقه ایده
۷۹	۱- فلسفه مالکیت و حق
۸۰	۲- ظرف مسائل جدید (مستحدثه)
۸۲	۳- لزوم پرداختن به موضوع شناسی
۸۴	۴- لزوم توجه به تفاوت مخاطب استفتاء

فصل چهارم

۸۷	آینده و فقه ایده
۸۹	۱- مشکلات پیش رو
۹۰	۲- تعیین محدوده حق ایده
۹۱	الف- تحدید مصداقی عنوان
۹۲	ب- تحدید شمول ابواب فقهی مرتبط با ایده
۹۴	۳- تعارضات (فقه و قانون)
۲۹۶	الف- تعارض فتوای فقهاء
۲۹۷	ب- تعارض قانون با قانون
۲۹۸	ج- تعارض قانون با شرع

مقدمة

www.Ketab.ir

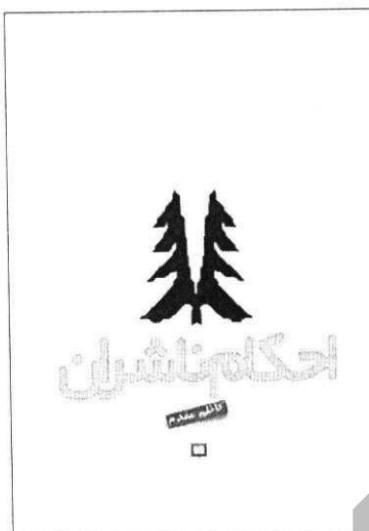
سال ۱۳۸۷ شمسی، در گفتگویی دوستانه با «شبهه ناشری»^۱، صحبت از «احکام و مسائل فقهی نشر و ناشران» شد؛ دیدم با اینکه سال‌های زیادی است که «چاپ» و «صنعت نشر» وارد ایران شده است^۲ و گسترش قابل توجه داشته است، و در سال‌های اخیر، تعداد زیادی از افراد در این حرفه و صنعت، کار و امور معاش می‌نمایند^۳، اما در «رساله‌های توضیح المسائل عملیه» و کتاب‌های استهانات مراجع معظم تقلید شیعه، احکام «نشر و ناشران» وجود ندارد^۴، یا بسیار بسیار اندک هستند؛ و نیاز ناشران و دست‌اندرکاران صنعت نشر را برآورده نمی‌کند.

۱. منظور ناشرانی است که به دلایلی، «مجوز انتشارات» آخذ کرده‌اند، ولی حرفه اصلی آن‌ها، نشر نیست؛ و فعالیت قابل توجهی در صنعت نشر ندارند.

۲. «چاپ سنجی» به حدود سال ۱۲۰۳ش و «چاپ سربی» به سال ۱۲۰۵ش، وارد ایران شده‌اند. برای اطلاع بیشتر از تحولات صنعت نشر در ایران، به مقاله «کاهشمار شمسی تغیر خط در ایران»، در کتاب «سییر تحریر خط عمومی»، کاظم استادی (۱۳۹۴)، مراجعه فرمایید.

۳. به عنوان نمونه، کتاب مرجع نشر ایران که در سال ۱۳۸۷ منتشر شد؛ حاوی اطلاعات چهار هزار ناشر، حدود هفت هزار کتابنیروش، حدود سه هزار چاپخانه، ۴۰ لیتوگرافی و حدود هفتصد صحافی بود.

۴. عموماً «مسائل مستحدثه» و جدید در این رساله‌ها، چشم‌گیر نیستند؛ درصورتی که به واسطه ظهور تکنولوژی، بسیاری از مسائل فقهی «مبتنی به» مردم تغییر کرده‌اند.

بنابراین به این فکر افتادم که، خوب است برخی از مسائل و مشکلاتی که میان مؤلفان و ناشران، و کلاً «صنعت نشر» وجود دارد را، به صورت سوال‌هایی، از برخی مراجع تقلید شیعه، استفتاء نمایم.

چون سال‌ها در صنعت نشر حضور داشتم و در کار تألیف کتاب هم دستی داشتم، حدود ۳۷ استفتاء، اینجانب نوشتم و به صورت نامه‌ای آماده نمودم و از ۲۲ تن از مراجع معظم تقلید زنده شیعه، (که صاحب رساله توضیح المسائل بودند) و نیز برخی از علماء دیگر، به صورت مکتوب پاسخ خواستم.

این اقدام، حداقل دو مزیت مشخص داشت:

یک. همه این سوال و پاسخ‌ها در یک جلد کتاب با نام «احکام ناشران» در سال ۱۳۸۸ش منتشر شد^۱، و در اختیار ناشران، مؤلفان و محققین و علاقمندان این موضوع قرار گرفت.

دو. استفتانات اینجانب، در برخی از رساله‌ها و کتب استثنایات مراجع تقلید، انکاس و جای گرفت؛ و فتح باب بیشتری، برای پرداختن به این دست مسائل گشت.

۱. استادی مقدم، کاظم، احکام ناشران (مطابق با نظر فقهی ۲۲ تن از مراجع)، نشر برگزیده، ۱۳۸۸ش.

اکنون (۱۳۹۶) به مناسبت اقبال مردم به فضای مجازی و استفاده از گوشی موبایل و کامپیوتر، مسائل نشر، کپی و کپی‌رایت بسیار مبتلا به و پرکاربرد شده است. و از سوی دیگر، چون موضوع «مالکیت فکری» و «حقوق معنوی» در ایران قابل توجه شده است^۱ (هر چند هنوز به مرحله رعایت نرسیده است) به نظرم رسید، مناسب است کتابی تحت عنوان «استفتایات ایده» که موضوع‌شناسی ایده و نیز احکام «ایده»، «ایده‌پردازی» و «ایده‌برداری» را در برگیرد، تدوین نمایم؛ تا دو منظور مشخص را در بر پشتیبانی کند:

۱. نشان دادن حالات و انواع و پیچیدگی‌های «موضوع» مالکیت فکری و حقوق معنوی، هم برای مراجع معظم تقلید، و هم برای علاقمندان و محققین این موضوع.
۲. یکجا قرار گرفتن استفتایات این موضوع در کنار هم، و ایجاد سهولت استفاده و دقت در تأمل صدر و ذیل این فتاوا.

وقتی، تلاشم را آغاز کردم، از آنجا که تحقیقات موضوع محور، بر عکس تحقیقات مسأله محور، خاصیت گسترش افزایی دارند، نتیجه این تلاش چند عنوان کتاب شد؛ که عبارتند از:

- تاریخچه مالکیت ایده در ایران
- موضوع‌شناسی ایده‌برداری
- مسائل ایده و فقه شیعی
- استفتایات ایده‌برداری
- کتابشناسی فقهی ایده

۱. تعداد مقالات و کتابهای حقوق پیرامون این مسأله، خود گواه بر این موضوع است. نک: امانی، عبدالباقي، کتابشناسی حقوق مؤلف، نشر چاپار، تهران، ۱۳۹۲، ش.

و مجموع آنها، تحت یک عنوان کتاب، با نام:

- مالکیت فکری و ایده‌برداری

که شامل پنج بخش، و فصول متعدد، به همراه مقاله «مسائل ارسال همزمان یک مقاله به مجلات مختلف» می‌باشد.

و همچنین، خلاصه این جلد، تحت عنوان:

مالکیت فکری در فقه شیعی امامیه

ایند دارم تحفه حاضر، مورد توجه خوانندگان عزیز، دانشجویان رشته مالکیت فکری و کلیه علاقمندان مسائل حقوق ایده، قرار گیرد، و موجب قدم کوچکی در تحکیم «مالکیت ایده» و «حقوق ایده‌پردازی» گردد.

خوانندگان گرامی، اگر کاستی‌هایی در متن کتاب مشاهده نمودند، می‌توانند به آدرس ایمیل: ostadikazem@yahoo.com آن را مطرح و خوشحالم نمایند.

کاظم استادی

بهمن ۱۳۹۶

مسائل ایده و فقه شیعی

مقدمه

شاید از برخی آیات و روایات، مفاهیمی قابل تطبیق به مالکیت فکری و حقوق معنوی، بتوان یافت؛ هر چند که همان‌ها نیز ممکن است آیات و روایات مقابل داشته باشند که آن مفهوم را از استشهاد ساقط کنند، همانند:

- در دانش با یکدیگر یکرنگ باشید؛ زیرا خیانت هر یک از شما در علمش، بدتر از خیانت کردن در مال است و در روز قیامت خداوند از شما بازخواست می‌کند.^۱
- در علم با یکدیگر یکرنگ باشید و دانش خویش را از هم پنهان مدارید؛ زیرا خیانت در علم، بدتر از خیانت در مال است.^۲

۱. تَاصَحُّرُوا فِي الْعِلْمِ؛ فَإِنَّ خِيَانَةً أَحَدُكُمْ فِي عِلْمِهِ أَشَدُّ مِنْ خِيَانَتِهِ فِي مَالِهِ، وَإِنَّ اللَّهَ سَائِلُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ۔ (الأمالى للطبرى: ۱۶۶/۱۹۸).

۲. تَاصَحُّرُوا فِي الْعِلْمِ، وَ لَا يَكْثُرْ تَعْصِيمُكُمْ بِعَصْنَا؛ فَإِنَّ خِيَانَةً فِي الْعِلْمِ أَشَدُّ مِنْ خِيَانَةً فِي الْمَالِ۔ (كتنز العمال: ۹۹۹/۲۸).

جدای از این نکته، با جستجویی که انجام دادم، و نیز بررسی برخی مقالات جدید، چیزی پیرامون مالکیت فکری و حقوق معنوی در میان آثار متقدم فقهی شیعه، نیافتم؛ هر چند که در لابلای برخی کتب فقهی قدیمی اهل سنت، اشارات مختصراً پیرامون برخی از ابعاد مالکیت فکری قابل مشاهده است؛ هرچند که به علت اجمال، کاملاً قابل تطبیق دقیق با این موضوع و ابعاد آن نیستند.

اما منظور از مالکیت فکری و حقوق ایده چیست؟

عموماً و با کمی اغماض، به حق و حقوقی که متعلق آنها، غیرملموس و امور اعتباری و معنوی است، «حقوق معنوی» یا «حقوق مالکیت فکری» اطلاق می‌شود؛^۱ یعنی، حقوقی که ابتدائی یا اولاً و بذات، مادی و ملموس نیستند؛ و به اعتبار و با واسطه، قابلیت عینی یا مادیت می‌یابند.

برخی از این حقوق غیر ملموس، عبارتند از: حق طبع و نشر، حق اختراع و ابتکار، حق امتیاز انتشار و چاپ روزنامه و نشریه، حق تولید تحت لیسانس، حق پروانه نرم افزار آزاد، حق امتیاز تأسیس شرکت و فروشگاه، حق استخراج معدن، و نیز حقوقی همانند: حق امتیاز آب، برق، گاز، اینترنت و تلفن؛ یعنی، حق امتیازی که ادارات دولتی یا برخی از مراکز، در مقابل هویت شخصی ایرانی یا دریافت مبلغی یا غیر آن، به برخی اشخاص واگذار می‌کند.

در مقابل، حق یا حقوقی «عینی» و ملموس قرار دارند؛ که متعلق آن‌ها، «عین خارجی» یا «شیء ملموس» است؛ همانند: «حق تحریر» که متعلق آن زمین است.

همچنین برخی حقوق هم هستند که از جهتی شبیه حقوق عینی هستند، و از جهتی شبیه حقوق معنوی؛ همانند: «حق قصاص» که گفته شده متعلق آن، جانی است.

۱. نک: برای اطلاع بیشتر بخش اول همین کتاب را نگاه کنید.

برخی در تعریف اجمالی مالکیت فکری و حقوق معنوی گفته‌اند:

مالکیت حقوقی عبارت است از احاطه و سلطنت کسی بر چیزی که این قسم امری است که عقلاً آن را بر حسب نیاز جامعه برای اشخاص حقیقی و حقوقی اعتبار کرده‌اند.^۱

این حقوق در گذشته دور که موضوعیت چندانی نداشته و مورد توجه فقهاء نبوده است^۲; اما در دوران معاصر، اساس حقوق اعتبری یا معنوی میان فقهاء، محل اختلاف است؛ یعنی، در اینکه حق تألیف برای پدید آورنده اثر، یا حق طبع برای ناشر و یا حق اختراع برای مختار، یا به طور کلی، حق ایده برای مالک ایده، از نظر شرع معتبر است یا نه، اختلاف است. (که مفصل آرا و مبانی به زودی خواهد آمد)

برخی معتقدند که:

صاحب ایده، مثلاً مؤلف، می‌تواند دیگران را از تکثیر، چاپ و پخش کتاب تالیفی خود منع کند؛ و دیگران نیز نمی‌توانند و نباید بدون اجازه مالک ایده یا صاحب اثر، اثر یا کتاب اور انتکثیر، چاپ و توزیع کنند؛ یا اگر صاحب اثر، حق نشر و تکثیر اثر خود را به شخصی یا ناشری، رایگان یا در قبال پول واگذار کرده باشد، افراد و ناشران دیگر، نمی‌توانند بدون اجازه صاحب یا اختیاردار جدید، اثر یا کتاب را تکثیر و منتشر کنند.^۳

بنابر این نظر، صاحب اثر، مؤلف یا مختار، مالک محصول فکر و اندیشه خود بوده، و می‌تواند آن را بفروشد یا بیبخشد؛ و یا سایر تصرفات مالکانه در آن داشته باشد.

۱. روحانی، سید محمد صادق، *المسائل المستحدثة*، قم دارالكتاب ۱۴۱۴ هـ، ص ۲۲۵.

۲. نک: تاریخچه مالکیت فکری در ایران.

۳. به عنوان نمونه، نک: روحانی، سید صادق، *المسائل المستحدثة*، ص ۲۲۳-۲۲۴.

در مقابل این نظر، برخی دیگر از فقهاء، برای چنین مواردی، از نظر شرعی، اعتبار قائل نیستند؛ و استفاده از ایده دیگران همانند: چاپ کتاب یا نمونه برداری از اختراع را، بدون اشکال و مجاز می‌دانند.^۱

هر چند که برخی از این فقهاء که قائل به حقوق مالکیت فکری نیستند، عقیده دارند که: در صورتی که این گونه حقوق، از سوی دولت و مراکز ذی صلاح، قانونی شوند و به تأیید حاکم شرع برسند، معتبر می‌شوند و رعایت این حقوق لازم است؛^۲

به این معنی که: حقوق مالکیت فکری، ابتدائاً یا به حکم اولی، شرعاً نیستند؛ ولی در صورتی که قانون و غرف، برای آن مالیت قابل شود، و با آن همچون سایر اموال عینی رفتار کند، این حقوق، شرعاً معتبر می‌شوند و در نتیجه، ارت بردن و خرید و فروش آن جایز خواهد بود.^۳

با این مقدمه و اشاره اجمالی، اکنون در این بخش، پیرامون مالکیت فکری و حقوق معنوی، نکات متفرقی را که به نظرمان رسید لازم است به عنوان درآمدی در مسایل فقهی ایده مورد توجه قرار گیرد، طی چهار فصل، توجه می‌دهیم؛ که عبارتند از:

۱- فقه ایده از گذشته تا حال.

۲- برخی از پیش‌نیازهای فقه ایده.

۳- برخی از نیازهای فقه ایده.

۴- آینده و فقه ایده

۱. نک: موسوی خمینی، روح الله، تحریر الرؤسیلة، ج ۲، ص ۶۲۵ - ۶۲۶. نیز: صراط النجاة، ج ۱، ص ۲۵۲. نیز: سیستانی، علی، الفتاوى الميسرة، ص ۴۱۲.

۲. در فصول و مطالب آینده، جمیع آرا به تفکیک خواهد آمد.

۳. نک: حواریات فقیهی، ص ۳۱۸.